

tur, porro cum Pottio, qui tamen *capiō* rejicit, *coepi* ex *co-īpi* et *cōpula*; gr. *ἀπρω* et, nisi fallor, *πρέπω* quod facile ex composito *प्राप्*, correptā vocali, oriri potuit; etiam *πρῶμνος*, *πρέμνον*, mutato *π* in nasalem ejusdem ordinis (cf. *σεμνός* pro *σεβνός*) et formā et sensu non repugnant nostrae radici, quae cum *सम्* format *समाप्त* finitus; germ. vet. *uoban*, nostrum *üben*, v. supra memoratum *opus*, *opera* et cf. Pott I. 255. et Graff I. 70.).

c. अभि *i. q. simpl.*; in forma caus. अभीप्सु (v. gr. 540.) desiderare. RAM. I. 47. 3.: स्वर्गं गन्तुम् अभीप्सति; I. 31. 31.: सेनापतिम् अभीप्सन्तः.

c. अत्र *i. q. simpl.* H. 1. 2. IN. 5. 58. BR. 2. 31. SU. 4. 4. — c. अत्र praef. सम् *id.* RAM. I. 50. 29.: ब्रह्मत्वं समवाप्स्यसि.

c. प्र *id.* IN. 1. 12. 4. 4. 5. 31. BH. 2. 57. Form. caus. A. 4. 23. — c. प्र praef. अनु (अनुप्राप्) venire, pervenire. IN. 5. 17. 34. H. 1. 1. — c. प्र praef. सम् (सम्प्राप्) *id.* IN. 5. 4. H. 2. 24. 4. 27. BR. 1. 23. N. 13. 35. 21. 1. — c. प्र praef. उप + सम् (उपसम्प्राप्) *id.* N. 10. 5.

c. वि occupare, complecti, implere. BH. 10. 16. 11. 20. A. 10. 53.

c. सम् *id.* BH. 11. 40. - समाप्त finitus. - Caus. perficere, e. c. यज्ञं समापयितुम् RAM. I. 48. 25. — c. सम् praef. परि (परिसमाप्) *id.* BH. 4. 33.

आपन्न (ex आ usque ad et पन्न) semicoctus, semimaturus. AM. (Hib. *āpuigh* maturus).

आपन्ना *f.* (ex आप् aqua quod separatum non invenitur - v. आप् - et णि iens in fem.) fluvius. N. 12. 36.

आपण *m.* (r. पण् q. v. praef. आ s. अ) forum. SU. 2. 23.

आपत्ति *f.* (r. पद् ire s. ति) infortunium, calamitas. MED.

आपद् *f.* (r. पद् ire) *id.* BR. 1. 19. 34. (Hib. *āpadh* mors, *āpthach* mortalis).

आपद्धर्म *m.* (TAPP. ex अपद् et धर्म) infortunii officium; Wils. «practice or profession other than that proper to caste, but allowable in time of distress.» BR. 2. 26. v. MAN. 10. 81. sq.

आपन्न v. पद् praef. आ.

आपस् *n.* (ut videtur, a r. आप्, unde etiam अप्, quod in casibus fortibus plenam radicis formam servavit) 1) aqua, 2) peccatum.

आपाण्डु (ex आ usque ad et पाण्डु pallidus) suppalidus.

आपात *m.* (r. पत् cadere s. अ) actio decidendi, delabandi, irruendi, incursus, impetus. H. 2. 9. *de dentibus*; UP. 6. *de sagittis* (cf. वाणनिपात A. 7. 10.); A. 7. 10. *de equis*. 2) praesens momentum. MED.

आपातडुःसह (KARM. e praec. et डुःसह q. v.) impetu difficilis sustentu. H. 2. 9.

आपान *n.* (ex आ et पान potus) locus potatorius. AM.

आपीड *m.* (r. पीड् s. अ) sertum, quod capitis vertici annectitur. A. 10. 38. N. 12. 103.

आपीन *n.* (fortasse ab आप्, quod hīc lac significaret - cf. क्षीर, पयस् - s. ईन cum *Priddhi*; nisi a पी bibere praef. आ, vel, secundum Wils. ex praep. आ et पीन pinguis) uber, *ऊँडा*. AM.

आपूपिक *m.* (ex आपूप placenta, libum, s. इक) pistor. AM.

आपोमय (ex आपस् aqua s. मय) aquosus, aqua praeditus. DEV. 1. 75. ubi आपोमयं pro अपोमयं legendum.

आप्त (r. आप् s. त) 1) obtentus, acceptus. 2) aptus, idoneus (lat. *aptus*) v. sq. 3) familiaris, consiliorum participes. DEV. 1. 19.

आप्तकारिन् (KARM. e praec. et कारिन् faciens, agens, a r. कृ s. इन्) apte agens, familiaris. N. 8. 11.

आप्तदक्षिण (BAH. ex आप्त aptus aut impetratus et दक्षिणा *f.* donum quod Brahmanis in solemnibus sacrificiis impertitur) apto sacrificali dono instructus. N. 5. 46. 26. 37.

आप्य *Adj.* (ab आप् aqua, s. य) aquosus, aquaticus, humidus.

आप्यायित (fortasse descendit ab आप्याय् humectare, rigare - ut DENOM. a praec. suff. य, gr. 585. - suff. त; etiam ab obsoleta radice प्यै vel प्याय् crescere, augere, suff. त deduci potest) primitive humefactus, rigatus significare videtur, vel, si a प्यै, प्याय् descendit, qui crevit, adultus, auctus; transl. recreatus, refectus, fortunatus. HIT. 25. 2. RAM. I. 56. 15. N. 24. 52.